

Małgorzata Łuczyk

Międzynarodowe sympozja w Zielonej Górze

Acta Polono-Ruthenica 5, 375-377

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w kolejnej księdze „Беларуські-Алберуθενікі”, od kilku lat wydawanej przez Centrum Naukowo-Oświatowe im. Franciszka Skaryny w Mińsku.

Jestem przekonany, że wszystkie dotychczasowe konferencje, jak również te, które zamierzamy zorganizować w przyszłości, będą służyły realizacji idei zawartej w nazwie „Droga ku wzajemności”, co jest nadzwyczaj ważne w momencie, gdy niepodległość Białorusi i państwowa ranga języka białoruskiego zostały mocno zagrożone.

Aleksander Barszczewski

Międzynarodowe sympozja w Zielonej Górze

Spotkania rusycystów w Zielonej Górze mają już długoletnią tradycję. Od 1974 roku stanowiły głównie wydarzenie Dni Literatury Radzieckiej jako imprezy towarzyszącej Festiwalowi Piosenki Radzieckiej. Dzięki nim Zielona Góra miała możliwość goszczenia wielu wybitnych naukowców zarówno polskich, jak i zagranicznych. Początkowo były one poświęcone problemom literatury radzieckiej, a następnie poszerzono je o problematykę językoznawczą i metodyczną.

Przedmiotem dociekań uczonych biorących udział w pierwszych pięciu sympozjach były wybrane aspekty badań historycznoliterackich. Podczas ostatniego z nich doszło do wyodrębnienia sekcji metodycznej, która z upływem czasu została zdominowana przez językoznawców i przekształciła się w sekcję językoznawczo-metodyczną.

Badania konfrontatywne i zastosowanie ich wyników w procesie nauczania języka rosyjskiego stanowiły przedmiot dyskusji uczonych w sekcjach językoznawczej i dydaktycznej aż do 1991 roku. Problematykę tę w swoich wystąpieniach poruszyli m.in. Marian Bobran (UŁ), Larysa Pisarek (UWr.), Albert Bartoszewicz (UW), Diana Wieczorek (UWr.) oraz wielu innych naukowców. O ile sekcje językoznawcza i dydaktyczna zajmowały się wskazaną problematyką niezmiennie, o tyle sekcja historycznoliteracka każdego roku zmieniała obszar penetracji naukowej.

W 1991 roku organizatorzy konferencji podjęli próbę wyjścia poza – tradycyjną i główną w poprzednich latach – problematykę polsko-rosyjską i poszerzyli ją o inne języki słowiańskie. W konferencji tej uczestniczyli uczeni z Czech, Ukrainy i Rosji.

Od 1992 roku zielonogórskie spotkania naukowe noszą nazwę

Międzynarodowych Sympozjów Sławistycznych i odbywają się prze-
miennie: w latach parzystych – językoznawcze, w latach nieparzystych –
literaturoznawcze.

„Modele świata przedstawionego w dziełach pisarzy rosyjskich,
ukraińskich i białoruskich” dyskutowano w 1993 roku. Na posiedzeniu
plenarnym zaplanowano wygłoszenie trzech referatów: Krystyny Galon-
-Kurkowej (UWr.) *Środek i oś sentymentalnego świata*, Bazylego Bia-
łokozowicza (WSP Olsztyn) *Legenda Krzysztofa Kamila Baczyńskiego
w poetyckiej wizji Aleha Łojki i Piotra Wiegina*, Telesfora Poźniaka
(UWr.) *Tekst wileński literatury białoruskiej początku XX wieku*. Obrady
odbywały się w dwóch sekcjach, w których wzięło udział łącznie około
pięćdziesięciu naukowców.

Tematem sympozjum w 1994 roku były „Innowacje w językach
wschodniosłowiańskich”. Wygłoszone referaty dotyczyły słowotwór-
stwa, leksykologii i leksykografii, onomastyki, semantyki oraz stylistyki
języków rosyjskiego, białoruskiego i ukraińskiego.

W 1995 roku literaturoznawcy zajmowali się tematem „Słowiań-
szczyzna wschodnia: twórczość artystyczna a doświadczenia zbiorowe”.
W części plenarnej wystąpił Andrzej Drawicz (IS PAN) z referatem
pt. *Najnowsza literatura rosyjska: przewartościowanie wszystkiego*.

W 1996 roku odbyło się Sympozjum Sławistyczne na temat „Aktu-
alne problemy badań cech uniwersalnych i kontrastywnych we współ-
czesnej słowiańszczyźnie”. Wspólnym mianownikiem zdecydowanej
większości wystąpień były aktualne problemy ewolucji języków sło-
wiańskich. Obrady otworzył Albert Bartoszewicz (WSP Olsztyn), wyg-
łaszając referat poświęcony zagadnieniu polsko-słowiańskiej konwer-
gencji leksykalnej i słowotwórczej.

Referat pt. *Bajronizm Puszkina. Kontrowersje między Marianem
Zdziechowskim a Wacławem Lednickim*, inaugurujący Międzynarodowe
Sławistyczne Sympozjum Literackie w 1997 roku, wygłosił Bazyli
Białokozowicz (WSP Olsztyn). Sympozjum to poświęcone było zagad-
nieniu „Literatury Słowian Wschodnich. Tendencje rozwojowe, przewar-
tościowania”.

Sympozjum na temat „Innowacje w językach wschodniosłowiań-
skich – II” było kolejnym z rzędu spotkaniem rusycystów w zielo-
nogórskiej WSP. Najlicniejszą tematycznie grupę stanowiły wystąpienia
koncentrujące się wokół szeroko rozumianego języka biznesu, w tym
reklamy. Materiałem badawczym dla większości wystąpień był język

współczesnej prasy jako ten, który najszybciej rejestruje wszelkie zmiany zachodzące w języku.

W 1999 roku literaturoznawcy zajmowali się tematem „Białoruś, Rosja, Ukraina: problematyka zmiany w literaturach narodowych”.

W przyszłości międzynarodowe sympozja sławistyczne będą się odbywały co dwa lata z udziałem zarówno językoznawców, jak i literaturoznawców.

Małgorzata Łuczyk

Четвертий міжнародний конгрес україністів, 26-29 серпня 1999 р., Одеса

З 26 по 29 серпня 1999 року в Одеському державному університеті ім. І.І. Мечникова відбувався Четвертий міжнародний конгрес україністів.

На Конгресі працювали 75 секцій, відбулося 119 тематичних засідань і 6 круглих столів, було виголошено 719 доповідей представниками з 25 країн світу і 20 міст України. За роботою конгресу слідкували 8 телекомпаній, 3 радіокомпанії, репортери з 10-ти газет.

У перших доповідях – Івана Дзюби, Івана Кураса (Київ), Зенона Когута (США) та Миколи Жулинського (Київ) – було концептуально висвітлено стан і перспективи різних аспектів українознавства, тим самим визначаючи основні напрями роботи Конгресу в галузі культури, політики, історіографії та літератури.

Ціла низка секцій обговорювала коло питань, пов'язаних з геополітикою, міжнародними відносинами та українською діаспорою в світі. Переважав аналіз польсько-українських взаємин, окремі аспекти якого розглядали Шпорлюк (США), Степан Заброварний (Польща), Богдан Осадчук (Німеччина) та інші.

Питанням історії та новітнім інтерпретаціям польсько-українських взаємин був присвячений круглий стіл *Україна між Сходом і Заходом: розвиток ідеї*, в якому взяли участь Наталя Яковенко (Київ), Оля Гнатюк (Польща), Степан Козак (Польща), Тереза Хинчевська-Геннель (Польща).

На Конгресі розглядалися можливі шляхи розвитку та втілення етнополітики та проблеми етнодержавотворення. Крім того, було